

Wrocław, 7 listopada 2016 r.

UCHWAŁA

Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 5 września 2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455) w sprawie: **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Moniki Kowalskiej-Góralskiej, wszczętego w dniu 6.05.2016 r. w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska.**

§1

Komisja, działając zgodnie z ww. Ustawą oraz na podstawie rozporządzenia MNiSW z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 204, poz. 1200) i stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165), na posiedzeniu w pełnym składzie w dniu 7 listopada 2016 r., w głosowaniu jawnym (stosunkiem głosów 4 do 3) podjęła uchwałę **o odmowie poparcia wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Monice Kowalskiej-Góralskiej w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska.**

§2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest jej uzasadnienie zawarte w załączniku.

§3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

prof. dr hab. Tomasz Twardowski – przewodniczący komisji

dr hab. Tomasz Kowalczyk – sekretarz komisji

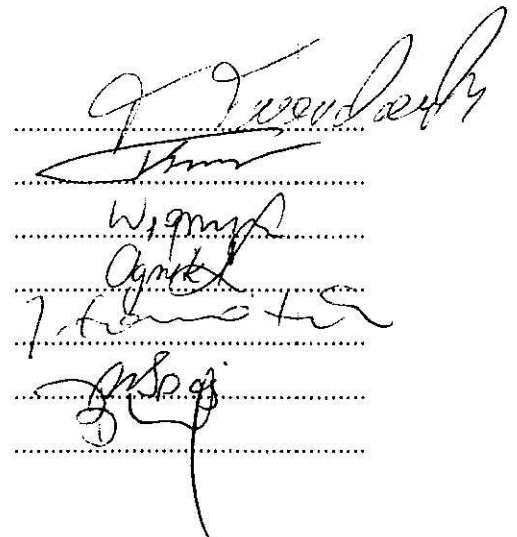
dr hab. Alicja Węgrzyn – recenzent

dr hab. Katarzyna Ognik – recenzent

prof. dr hab. Janusz Łomotowski – recenzent

prof. dr hab. Wiera Sądej – członek komisji

prof. dr hab. Beata Raszka – członek komisji

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Uzasadnienie

do Uchwały podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną w dniu 5 września 2016 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w celu **przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska Pani dr Moniki Kowalskiej-Góralskiej.**

Sylwetka Habilitantki

Dr inż. Monika Kowalska-Góralaska urodziła się we Wrocławiu 5 stycznia 1969 r. Po ukończeniu w 1987 r. I Liceum Ogólnokształcącego w Miliczu podjęła studia na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej we Wrocławiu, uzyskując w 1992 roku dyplom magistra inżyniera zootechniki, specjalność rybactwo stawowe. W dniu 1 kwietnia 1994 r. została zatrudniona na stanowisku asystenta w Zakładzie Limnologii i Rybactwa na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej we Wrocławiu, obecnie Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu. W tymże roku Habilitantka ukończyła Pedagogiczne Studia Podyplomowe na Uniwersytecie Wrocławskim. W roku 2010 ukończyła Studia Podyplomowe na Politechnice Wrocławskiej, Wydział Inżynierii Środowiska w zakresie: Technologia Wód, Ścieków i Odpadów, a w roku 2012 Studia Podyplomowe na Wyższej Szkole Ekonomii i Innowacji w Lublinie pn. „Zarządzanie projektami badawczymi i pracami rozwojowymi”. W dniu 21 czerwca 1999 r. Rada Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej we Wrocławiu nadała Jej stopień doktorska nauk rolniczych w zakresie zootechniki na podstawie rozprawy pt. „Miedź w środowisku i jej wpływ na ryby na podstawie badań karpia (*Cyprinus carpio* L.)”, której promotorem była Pani prof. dr hab. inż. Elżbieta Szulkowska-Wojaczek. Od 1 października 1999 r. pracuje na stanowisku adiunkta na macierzystym Wydziale, obecnie w Zakładzie Hydrobiologii i Akwakultury.

Ocena formalna nadesłanych materiałów

Komisja zapoznała się ze wszystkimi materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr Moniki Kowalskiej-Góralskiej, tj.: 1) dokumentem potwierdzającym posiadanie stopnia doktora, 2) autoreferatem, 3) wykazem opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacją o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki, 4) oświadczeniami współautorów prac, 5) kopiami publikacji

składających się na szczególne osiągnięcie naukowe, 6) pozostałymi załącznikami. Stwierdzono, że dokumentacja jest kompletna i pozwala na przeprowadzenie procedury. Komisja uznała, że w przedłożonych materiałach występują błędy formalne, z których do najważniejszych można zaliczyć:

- *podany Impact Factor powinien być na rok opublikowania pracy (wyjaśnienie Kandydatki w formie wydruku korespondencji e-mail w załączniku);*
- *zakwalifikowanie opublikowanych referatów w materiałach konferencyjnych, jako rozdziałów w monografiach;*
- *błędne przypisanie, jako uczestnictwo w programach europejskich oraz innych programach międzynarodowych i krajowych udziału w szkoleniach, kursach i studiach podyplomowych;*
- *przypisanie współpracy naukowo-badawczej z innymi jednostkami naukowymi i podmiotami gospodarczymi, jako udziału w konsorcjach i sieciach badawczych.*
- *zbędne zamieszczenie w spisie publikacji stanowiących dorobek 19 prac, których Habilitantka nie jest współautorem.*

Komisja uznała, że wykazane usterki we wniosku nie stanowią przeszkody w ocenie „osiągnięcia” Habilitantki.

Podstawą oceny dokonanej przez Komisję były recenzje [w zał.] przygotowane przez recenzentów powołanych w postępowaniu habilitacyjnym: dr hab. Alicję Węgrzyn, prof nadzw. IBB PAN, dr hab. Katarzynę Ognik oraz prof. dra hab. Janusza Łomotowskiego. Recenzje zawierały ocenę osiągnięcia naukowego przedstawionego w formie cyklu publikacji, a także ocenę aktywności naukowej Habilitantki oraz Jej dorobku dydaktycznego, organizacyjnego oraz popularyzatorskiego. Dwie recenzje (autorstwa dr hab. K. Ognik oraz prof. J. Łomotowskiego) są pozytywne, choć w przypadku drugiego recenzenta – ocena osiągnięcia naukowego jest negatywna. W opinii Pani dr hab. Alicji Węgrzyn, Habilitantka nie spełnia warunków do uzyskania kolejnego stopnia naukowego.

Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w formie monotematycznego cyklu publikacji

Osiągnięcie naukowe dr Moniki Kowalskiej-Góralskiej, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i

tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.) stanowi monotematyczny cykl ośmiu publikacji zatytułowany: „*Oddziaływanie nanosrebra i selenu na kształtowanie wybranych elementów środowiska*”. Komisja zgodnie uznała, że tytuł „osiągnięcia” nie jest adekwatny do przedłożonego zbioru publikacji.

Ocena parametryczna i merytoryczna prac wskazanych jako osiągnięcie

Podstawą oceny była wartość merytoryczna przedłożonego osiągnięcia naukowego, a parametry bibliometryczne stanowiły jedynie czynnik pomocniczy. Pani dr hab. K. Ognik stwierdza, że „spośród ośmiu wybranych publikacji stanowiących szczególne osiągnięcie naukowe trzy publikacje ukazały się w dość znaczących, prestiżowych czasopismach o współczynnikach oddziaływania od 0,29 do 0,871 oraz posiadających punktację MNiSW od 15 do 20 punktów. Wprawdzie pozostałe publikacje (5) nie posiadają wysokiej punktacji MNiSW (od 2 do 9 punktów), ale stanowią one tematycznie doskonałe uzupełnienie prezentowanego osiągnięcia naukowego. Sumaryczny IF dla prac stanowiących oceniane osiągnięcie wynosi 1,524, a liczba punktów 83”. Z kolei Pani dr hab. Alicja Węgrzyn łączny IF oraz liczbę cytowań ocenia jako nie spełniające kryteriów poziomu naukowego stawianego habilitacji. Ponadto prof. Łomotowski stwierdza, że „praca: *Kowalska-Górska M., Dobrzański Z., Zygałlik K., Patkowska-Sokoła B., Kowalski Z.: 2010. Metody otrzymywania nanozwiązków i ich praktyczne zastosowania. Przemysł Chemiczny. 89, 4, 430-433*, najczęściej cytowana z prac cyklu, to „mini monografia”, w której w oparciu o analizę 74 publikacji dokonano przeglądu metod produkcji nanocząsteczek nie tylko srebra, ale również złota, żelaza, tlenku glinu, tytanu, cynku oraz niklu. Ta zespołowa praca, w której udział Habilitantki wynosi 55%, nie zawiera oryginalnego materiału badawczego i nie powinna być zaliczona do osiągnięcia naukowego”. W ocenie prof. Łomotowskiego tytuł osiągnięcia naukowego nie oddaje proporcji liczby publikacji. Selen powinien być w tytule cyklu przed cząsteczkami nanosrebra.

Recenzenci stwierdzają, że podjęta przez Habilitantkę tematyka badawcza jest bardzo istotna i dotyczy aktualnej problematyki w dobie dynamicznego rozwoju przemysłu wykorzystującego nanotechnologie. Jednak zarówno prof. J. Łomotowski, jak i dr hab. A. Węgrzyn wskazują na błędy metodologiczne w niektórych z opisanych w publikacjach badaniach i eksperymentach. Prof. J. Łomotowski podkreśla, że część prac dotyczących wpływu selenu na elementy środowiska naturalnego jest szczególnie wartościowa, wnosząc

nowe, istotne treści poznawcze. Jednak ogólnie krytycznie odnosi się do „osiągnięcia” z uwagi na niewystarczający wkład w rozwój wiedzy, jak i lokalny zasięg przedłożonych publikacji. W podobnym tonie jest utrzymana opinia Pani dr hab. A Węgrzyn, która w konkluzji stwierdza, że 8 prac stanowiących „osiągnięcie” Habilitantki posiada zbyt niską wartość merytoryczną i nie spełnia stawianych wymogów. Zdania tego nie podziela Pani dr hab. K. Ognik, w której opinii prace naukowe wchodzące w skład osiągnięcia Habilitantki są spójne tematycznie i wnoszą nowe informacje do wiedzy na temat oddziaływania nanosrebra i selenu na kształtowanie wybranych elementów środowiska, a uzyskane wyniki są bardzo istotne z punktu widzenia ochrony środowiska wodnego.

Komisja zgodnie stwierdziła, że parametry bibliometryczne nie są właściwą miarą do charakteryzowania osiągnięć naukowych, jednakże w tym konkretnym przypadku, stosunkiem głosów 4 do 3, uznano je za zbyt niskie.

Ocena udziału Habilitantki we wskazanym przez Nią osiągnięciu naukowym

Dr Monika Kowalska-Górska spośród opublikowanych prac wyodrębniła osiem oryginalnych prac twórczych z lat 2004-2015, stanowiących monotematyczny cykl publikacji. Są to głównie prace zbiorowe, jedną pracę Kandydatka opublikowała samodzielnie. W większości prac (7) Habilitantka jest pierwszym autorem, a tylko w jednej pracy jest trzecim autorem. Trzy prace Habilitantka opublikowała w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports. Dr Monika Kowalska-Górska określiła w dokumentacji udział w powstawaniu tych rozpraw na 25 do 100%. Komisja jednogłośnie uznała, że oświadczenia współautorów jednoznacznie potwierdzają deklarowany udział i rolę Habilitantki przy realizacji projektu badawczego i opracowaniu publikacji.

W podsumowaniu oceny osiągnięcia naukowego: Komisja stosunkiem głosów 4 do 3 stwierdza, że Habilitantka nie przedstawiła osiągnięcia naukowego spełniającego kryterium stawianego rozprawom w postępowaniu habilitacyjnym.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantki

Całkowity dorobek publikacyjny dr inż. Moniki Kowalskiej – Górskiej, według obliczeń Pani dr hab. K. Ognik, wynosi 158 publikacji. Z tej liczby 58 pozycji to oryginalne prace twórcze, a wyłączając z dorobku publikacje ujęte w ramach szczególnego osiągnięcia naukowego jest

tych prac 50. Większość z nich (57) ukazało się po uzyskaniu stopnia doktora. Spośród nich, 11 prac ukazało się w czasopiśmie indeksowanym w JCR, a IF opublikowanych prac zawiera się w przedziale 0,290-0,919. Liczba punktów wg punktacji MNiSW stosowanego dla ewaluacji jednostek naukowych obliczona przez Kandydatkę to 387 (w tym 83 dla prac wyodrębnionych jako osiągnięcie naukowe). Całkowity IF wszystkich prac wynosi 6,164 (w tym 1,524 dla prac wyodrębnionych jako osiągnięcie naukowe).

Kandydatka brała udział, jako wykonawca, w 3 projektach badawczych finansowanych ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowego Centrum Nauki (NCN) oraz Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w latach 2009-2013. Odebrała kilka krótkoterminowych staży naukowych w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych (łącznie 2 miesiące). Kandydatka odebrała liczne kursy, warsztaty i szkolenia w programach krajowych i międzynarodowych.

Prof. J. Łomotowski dokonał oceny pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantki z zastosowaniem 11 kryteriów. W 3 przypadkach dorobek oceniono na niedostateczny. Dotyczy to braku działalności patentowej oraz uzyskania nagród międzynarodowych i krajowych. W pozostałych przypadkach dorobek uzyskał ocenę dostateczną. Dokonana analiza pozwoliła stwierdzić, że Habilitantka w tym elemencie oceny spełnia w stopniu dostatecznym stawiane wymagania.

Pani dr hab. A. Węgrzyn w trakcie posiedzenia Komisji stwierdziła, że warsztat naukowo-badawczy Habilitantki jest ubogi, a całość osiągnięć naukowo-badawczych uznała za niewystarczającą. Podobną opinię wyraziła Pani prof. B. Raszka, a zdaniem Pani prof. W. Sądej całość dorobku naukowego mieści się w akceptowalnym zakresie dla ocenianego awansu naukowego.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Habilitantka wykazuje się dużym doświadczeniem dydaktycznym. Przygotowała i prowadziła zajęcia dydaktyczne z 15 przedmiotów, w tym 5 przedmiotów prowadzonych w języku angielskim. Była opiekunem 18 prac magisterskich i 12 prac inżynierskich. Od 1999 roku jest opiekunem Sekcji Koła Naukowego Hydrobiologów. Dr Monika Kowalska-Górska jest sekretarzem Polskiego Towarzystwa Hydrobiologicznego, Oddziału Dolnośląskiego, które jest zbiorowym członkiem International Society of Limnology oraz sekretarzem Polskiego

Towarzystwa Rybackiego, Oddział Dolnośląski. Jak przedstawił prof. J. Łomotowski, Kandydatka brała udział w 30 konferencjach, prezentując blisko 100 doniesień.

Analizując te elementy dorobku wg 14 kryteriów, prof. J. Łomotowski stwierdził, że Habilitantka nie może się pochwalić międzynarodową współpracą naukową oraz działalnością ekspercką. Ocenił, że w tym segmencie działalności Habilitantka spełnia w stopniu dostatecznym stawiane wymagania. Podobnego zdania jest także dr hab. A. Węgrzyn.

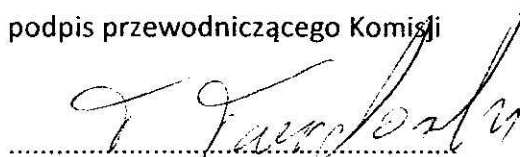
W podsumowaniu: Komisja stwierdza jednomyślnie, że oceniany dorobek dydaktyczny i popularyzatorski spełnia kryteria stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska.

Wniosek końcowy

Komisja stwierdza (stosunkiem głosów 4 do 3), że osiągnięcie naukowe zatytułowane *Oddziaływanie nanosrebra i selenu na kształtowanie wybranych elementów środowiska* nie stanowi istotnego wkładu w rozwój dyscypliny ochrona i kształtowania środowiska. Komisja uznaje, że Habilitantka nie spełnia kryteriów stawianych kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, określonych w art. 16 z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm., Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455).

Komisja przedkłada **Wysokiej Radzie Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu** podjętą uchwałę odrzucającą wniosek o nadanie dr Monice Kowalskiej-Góralskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska.

podpis przewodniczącego Komisji

Tomasz Twardowski